കഥയറിയാതെ

ബ്രാഹ്മണപത്നി സുന്ദരനായ ഒരു കുഞ്ഞിന് ജന്മം നൽകിയ ദിവസംതന്നെ അവരുടെ മുറ്റത്ത് ഒരു കീരിയും പ്രസവിച്ചു പ്രസവത്തിൽ അമ്മക്കീരി മരിച്ചുപോയി. കീരികുഞ്ഞിനോട് സഹതാപം തോന്നിയ ബ്രാഹ്മണപത്നി അതിനെ സ്വന്തം മുലപ്പാൽ കൊടുത്ത് തന്റെ കുഞ്ഞിനോടൊപ്പം വളർത്തി. ബ്രാഹ്മണന്റെ കുഞ്ഞും കീരിക്കുഞ്ഞും ഇണപിരിയാത്ത കൂട്ടുകാരായി വളർന്നു. എങ്കിലും ജന്മ സ്വഭാവംകൊണ്ട് കീരി തന്റെ മകനെ ആക്രമിക്കുമോ എന്ന ഭയം ബ്രാഹ്ണപത്നിക്ക് എപ്പോഴുമുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവരുടെ ഒരു കണ്ണ് ഏതുസമയത്തും മകന്റെ ശരീരത്തിൽത്തന്നെയായിരുന്നു.
ഒരിക്കൽ ബ്രാഹ്മണപത്നി മകനെ തറയിൽ കിടത്തി എന്തോ ആവശ്യത്തിനായി അടുക്കളയിലേക്ക് പോയി. മകനെ കീരി ഉപദ്രവിക്കാതെ നോക്കണമെന്ന് അവർ ഭർത്താവിനോട് പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിലും അത് കാര്യമാക്കാതെ അയാൾ ഭിക്ഷതേടിപുറത്തിറങ്ങി.

ഈ സമയത്ത് മുറ്റത്തെ മാളത്തിൽ നിന്നും ഒരു വിഷസർപ്പം ഇഴഞ്ഞ് പുറത്തിറങ്ങി. ബദ്ധവൈരിയായ പാമ്പിനെ കണ്ടതും കീരി ക്രൗര്യത്തോടെ പാഞ്ഞുചെന്ന് പാമ്പുമായി കടികൂടി. ഏറെ നേരത്തെ ബലപ്രയോഗത്തിനുശേഷം കീരി പാമ്പിനെ വകവരുത്തി. പാമ്പിന്റെ ചോര കീരിയുടെ മുഖത്തെല്ലാം പടർന്നു. പാമ്പിനെ കൊന്ന് കുഞ്ഞിനെ രക്ഷിച്ച സന്തോഷം അറിയിക്കാനായി കീരി സന്തോഷത്തോടെ ബ്രാഹ്മണപത്നിയുടെ അടുത്തെത്തി. കീരിയുടെ മുഖത്തെ ചോര കണ്ട് ബ്രാഹ്മണപത്നി തെറ്റിധരിച്ചു. കീരി കുഞ്ഞിനെ കടിച്ചു കീറിയിരിക്കുമെന്ന് കരുതി അവർ അതിനെ തല്ലിക്കൊന്നു. എന്നിട്ട് പുറത്തുചെന്ന് നോക്കി. അപ്പോഴാണ് അവർ സത്യമറിഞ്ഞത്. അവർ പശ്ചാത്താപം കൊണ്ട് വീർപ്പുമുട്ടി. ഭിക്ഷയാചിച്ചുപോയ ഭർത്താവും അപ്പോൾ തിരിച്ചെത്തി. ഇതിനെല്ലാം കാരണക്കാരൻ ബ്രാഹ്മണനാണെന്നു പറഞ്ഞ് അവർ വഴക്കുകൂടി.

ഗുണപാഠം... മുൻവിധിയോടെയുള്ള സമീപനം പലപ്പോഴും പശ്ചാത്താപത്തിനിടയാക്കും.

അഹങ്കാരി മത്സ്യം

ഒരു കുളത്തിൽ മൂന്ന് മത്സ്യങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം കുറെ മുക്കവന്മാർ അതുവഴി കടന്നു പോയി. ഈ കുളത്തിലെ മത്സ്യങ്ങളെ അടുത്ത ദിവസം വലവീശി പിടിക്കണമെന്ന് മുക്കുവന്മാർ തമ്മിൽ പറയുന്നത് അവർ കേട്ടു. എങ്ങനെ ജീവൻ രക്ഷിക്കണമെന്നോർത്ത് മത്സ്യങ്ങൾ വിഷമിച്ചു.

''മുക്കുവന്മാർ പറഞ്ഞത് കേട്ടില്ലേ? നാളെത്തന്നെ നമ്മളെ പിടികൂടാൻ അവരെത്തും. അതുകൊണ്ട് നമുക്ക് അടുത്തുള്ള മറ്റേതെങ്കിലും കുളത്തിലേക്ക് മാറുന്നതാവും നല്ലത്. ഇപ്പോൾ ത്തന്നെ നമുക്കിവിടെനിന്നും പോകാം.'' ഒന്നാമത്തെ മത്സ്യം നിർദേശിച്ചു. ''ചങ്ങാതീ നീ പറഞ്ഞതാണ് ശരി. മനുഷ്യർ വന്ന് വലവീശിയാൽപ്പിന്നെ നമുക്ക് രക്ഷപെടാനാവില്ല. അടുത്ത കുളത്തിലേക്ക് പോകാൻ നിന്നോടൊപ്പം ഞാനും വരുന്നു.'' രണ്ടാമത്തെ മത്സ്യം അതിനോട് യോജിച്ചു.

''നിങ്ങൾ പറയുന്നതിനോട് യോജിക്കാൻ എനിക്കാവില്ല. നിസാരന്മാരായ മനുഷ്യരെ ഭയന്ന് നമ്മുടെ വീടുവിട്ട് പോകുന്നത് ഭീരുത്വമാണ്. നമ്മുടെ കുറെ തലമുറകൾ ജീവിച്ച ഈ കുളംവിട്ട് ഞാൻ എങ്ങോട്ടുമില്ല. മരിക്കാനാണ് നമ്മുടെ വിധിയെങ്കിൽ എവിടെ ചെന്നാലും അതനുഭവിച്ചല്ലേ തീരൂ. ഭീരുക്കളായ നിങ്ങൾക്കു വേണമെങ്കിൽ ഇവിടം വിട്ട് പോകാം.'' മൂന്നാമത്തെ മത്സ്യം അഹങ്കാരത്തോടെപറഞ്ഞു.

ചങ്ങാതിയുടെ മനസുമാറ്റാൻ രണ്ടു മത്സ്യങ്ങളും കിണഞ്ഞു പരിശ്രമിച്ചെങ്കിലും ഫലിച്ചില്ല. ഒടുവിൽ രണ്ടു മത്സ്യങ്ങളും അടുത്ത കുളത്തിലേക്ക് ജീവനും കൊണ്ട് രക്ഷപെട്ടു. പിറ്റേന്ന് രാവിലെതന്നെ മുക്കവന്മാരെത്തി വലവീശി. വലയിൽ കുടുങ്ങിയ അഹങ്കാരി മത്സ്യത്തേയുംകൊണ്ട് അവർ തിരിച്ചുപോയി.

ഗുണപാഠം.... വരും വരായ്കകൾ ചിന്തിക്കാതെയുള്ള ജീവിതം അർഥശൂന്യമാണ്.

ദേശസഞ്ചാരം

ഗ്രാമത്തിൽ കലശലായ ദാരിദ്ര്യം അനുഭവപ്പെട്ടപ്പോൾ അവിടത്തെ ഒരു 'നായ' നാടുവിട്ട് അകലെയുള്ള ഒരു പട്ടണത്തിലെത്തി. പട്ടണത്തിലെ പല വീടുകളിലും അവൻ യഥേഷ്ടം കയറുകയും വയറുനിറയെ ഭക്ഷണം മോഷ്ടിച്ച് കഴിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇത് പലദിവസവും തുടർന്നു. ഒരു ദിവസം വയറുനിറയെ കഴിച്ച് പുറത്തിറങ്ങിയതും ഒരുപറ്റം നായകൾ കുരച്ചുകൊണ്ട് അവനെ വളഞ്ഞു. അവ അവന്റെ ശരീരത്തിൽ പലയിടത്തും കടിച്ചുമുറിച്ചു. ഇനിയും ഇവിടെ ജീവിക്കുന്നത് നന്നല്ലെന്നു തോന്നിയ നായ ജീവനും കൊണ്ട് രക്ഷപെട്ട്സ്വന്തംഗ്രാമത്തിൽതിരിച്ചെത്തി.

ചങ്ങാതിയുടെ വിദേശയാത്രയെക്കുറിച്ചറിയാൻ ഗ്രാമത്തിലെ മറ്റ് നായകൾ അവനു ചുറ്റുംകൂടി. നായ അവരോടായി പറഞ്ഞു: ‘‘കൂട്ടുകാരേ, എന്തുകൊണ്ടും സുഖമാണ് പട്ടണത്തിലെ ജീവിതം. ഏതു വീട്ടിൽ കയറിയാലും വയറുനിറയെ ഭക്ഷണം കിട്ടും. പക്ഷെ, ഒരേയൊരു ദോഷമുണ്ട്. നമ്മുടെ എല്ലാ നന്മകൾക്കും എതിരു നിൽക്കുന്നത് സ്വന്തം ജാതിക്കാർ തന്നെയാണ് എന്നതാണ്. അവരാണ് എന്നെ ഈ അവസ്ഥയിലാക്കിയത്. എന്തായാലും ഇനി ഞാനങ്ങോട്ടില്ല. അവിടുത്തെ ഭീഷണിയിൽ സുഭിക്ഷമായി ജീവിക്കുന്നതിനേക്കാൾ നല്ലത് ഇവിടെ ഭയമില്ലാതെ പട്ടിണി കിടക്കുന്നതു തന്നെയാണ്.’’ മറ്റ്നായകളുംഅത്തലയാട്ടിസമ്മതിച്ചു.

ഗുണപാഠം.... അന്യദേശത്തെ സുഭിക്ഷതയേക്കാൾ സ്വഗ്രാമത്തിലെ ദാരിദ്ര്യമാണ് നല്ലത്.

പുലിയായ കഴുത

ഒരിടത്ത് ഒരു അലക്കുകാരനും അയാൾക്ക് ഒരു കഴുതയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഭക്ഷണം കിട്ടാതെ കഴുത അനുദിനം ക്ഷീണിച്ചുവന്നു. അങ്ങനെയിരിക്കെ, ഒരു നാൾ അലക്കുകാരൻ വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങുമ്പോൾ വഴിയിൽ ഒരു പുലി ചത്തു കിടക്കുന്നതു കണ്ടു. അപ്പോൾ അയാൾക്ക് ഒരു ബുദ്ധി തോന്നി. അയാൾ പുലിയുടെ തോൽ ഉരിഞ്ഞെടുത്ത് വീട്ടിലെത്തി.

പിറ്റേന്ന് രാവിലെതന്നെ അലക്കുകാരൻ തന്റെ കഴുതയെ പുലിത്തോലണിയിച്ച് അടുത്തുള്ള നെൽവയലിലേക്ക് വിട്ടു. കഴുത വയറുനിറയെ പുല്ലുതിന്നു. വഴിപോക്കർ ഇതു കണ്ടെങ്കിലും പുലിയെ ഭയന്ന് അവർ വേഗം സ്ഥലംവിട്ടുപോയി. വൈകുന്നേരമായപ്പോൾ കഴുത വീട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തി. തന്റെ തന്ത്രം ഫലിച്ചതിൽ അലക്കുകാരൻ ആഹ്ലാദിച്ചു. ഇത് തുടർന്നുള്ള ദിവസങ്ങളിലും ആവർത്തിച്ചു. ദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ കഴുതതടിച്ചുകൊഴുത്തു.

ഒരുദിവസം നെൽച്ചെടികൾ തിന്ന് വയറുനിറഞ്ഞ കഴുത അൽപം വിശ്രമിക്കാനൊരുങ്ങിയപ്പോൾ ദൂരെനിന്ന് ഒരു കഴുതപ്പെണ്ണിന്റെ കരച്ചിൽ കേട്ടു. സന്തുഷ്ടനായ കഴുത സ്ഥലകാലബോധം വെടിഞ്ഞ് നീട്ടിക്കരഞ്ഞു. ഈ കഴുതക്കരച്ചിൽ വയലിന്റെ ഉടമയും വഴിപോക്കരും കേട്ടു. പുലി കഴുതയെപ്പോലെ കരയുന്നത് അവരെ ആദ്യം അത്ഭുതപ്പെടുത്തിയെങ്കിലും പിന്നീടവർക്ക് കാര്യം മനസിലായി. അവർ കഴുതയെഅടിച്ചുകൊന്നു.

ഗുണപാഠം... സമർഥമായി രൂപം മാറിയാലും ജാത്യാലുള്ള സ്വഭാവം മാറില്ല.

പെണ്ണൊരുമ്പെട്ടാൽ

ധീരനായ രാജാവും ബുദ്ധിമാനായ മന്ത്രിയും ചേർന്നാണ് ആ രാജ്യം ഭരിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ പിടിവാശിക്കാരായ ഭാര്യമാർക്കുവേണ്ടി അവർക്ക് പല വിട്ടുവീഴ്ചകളും ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. ഒരിക്കൽ മന്ത്രിയും പത്നിയുമായി സൗന്ദര്യകലഹമുണ്ടായി. ഭാര്യയുടെ ദു:ഖകാരണം തിരക്കിയ മന്ത്രിയോട് അവൾ പറഞ്ഞു: ‘‘പ്രിയതമാ എനിക്ക് സന്തോഷം തോന്നണമെങ്കിൽ അങ്ങ് തല മുണ്ഡനം ചെയ്ത് എന്റെ കാൽക്കൽ വീഴണം.’’ ഭാര്യയെ ഏറെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്ന മന്ത്രി അങ്ങനെചെയ്തു.

മന്ത്രിയുടെ ഭാര്യ ഭർത്താവിനെ വരച്ചവരയിൽ നിർത്തിയതറിഞ്ഞ് രാജപത്നി അസ്വസ്ഥയായി. അന്നുതന്നെ രാജ്ഞിയും പരിഭവം നടിച്ച് കിടപ്പായി. രാജാവ് കാര്യം

തിരക്കിയപ്പോൾ രാജ്ഞി പറഞ്ഞു: ‘‘അങ്ങ് കുതിരയെപ്പോലെ നാൽക്കാലിയാവണം. ഞാൻ ജീനി കെട്ടി അങ്ങയുടെ പുറത്തുകയറിയിരിക്കാം. അപ്പോൾ അങ്ങ് കുതിര ഓടുംപോലെ അഭിനയിക്കണം. എന്നാലേ ഞാൻ സന്തോഷിക്കൂ’’. ഗത്യന്തരമില്ലാതെ രാജാവും അപ്രകാരം പ്രവർത്തിച്ചു. .

പിറ്റേന്നു രാവിലെ തല മുണ്ഡനം ചെയ്തനിലയിൽ മന്ത്രിയെക്കണ്ടപ്പോൾ രാജാവ് ചോദിച്ചു: ‘‘മന്ത്രിവര്യാ, ഇതെന്തു പറ്റി? പെട്ടെന്നിങ്ങനെയൊരു തോന്നൽ വരാൻ കാരണമെന്താണ്? അപ്പോൾ മന്ത്രി ചിരിയടക്കി പറഞ്ഞു. ‘‘മഹാരാജാവേ, പെണ്ണൊരുമ്പെട്ടാൽ ഇതും ഇതിലപ്പുറവും ചെയ്യേണ്ടിവരും. എനിക്കത്രയേ സംഭവിച്ചുള്ളൂ. എന്നാൽ വേറേ ചിലർ ഭാര്യയുടെ വാക്കുകേട്ട് നാൽക്കാലിയാവാൻ വരെ മടികാണിക്കുന്നില്ല.’’ മന്ത്രിയുടെ മറുപടി കേട്ട് രാജാവ് പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. .

ഗുണപാഠം... എത്ര ധീരനും പെണ്ണിന്റെ മുന്നിൽ നിസാരനാവും.

പാമ്പും തവളകളും

ഒരു കുളക്കരയിൽ വൃദ്ധനായ ഒരു വിഷസർപ്പം ജീവിച്ചിരുന്നു. ഇരകളെ തേടിപ്പിടിക്കാനുള്ള കരുത്തുപോലും അവനുണ്ടായിരുന്നില്ല. കുളത്തിലാണെങ്കിൽ നിരവധി തവളകളുണ്ടായിരുന്നു. അവയെ നോക്കി വെള്ളമിറക്കാനേ പാമ്പിനായുള്ളൂ. എന്തെങ്കിലും സൂത്രം ഉപയോഗിച്ച് ഇവറ്റകളെ അകത്താക്കണമെന്ന് പാമ്പ് തീരുമാനിച്ചു.

ഒരു ദിവസം പാമ്പ് കുളക്കരയിലിരുന്ന് ധ്യാനിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഇതുകണ്ട് തവളകളുടെ നേതാവ് പാമ്പിനോട് കാര്യം തിരക്കി. അപ്പോൾ പാമ്പ് പറഞ്ഞു: ‘‘ചങ്ങാതീ, എനിക്ക് ജീവിതം മടുത്തിരിക്കുകയാണ്. ഒരു ദിവസം ഞാനൊരു തവളയെ പിന്തുടർന്ന് ബ്രാഹ്മണരുടെ യാഗശാല അശുദ്ധമാക്കി. പിന്നെയും ഞാനതിന്റെ പുറകെതന്നെ ഇഴഞ്ഞുചെന്നു. വെള്ളത്തിൽ ഒരു ബ്രാഹ്മണകുമാരന്റെ കാൽവിരൽ കണ്ട് തവളയാണെന്ന് തെറ്റിദ്ധരിച്ച് ഞാൻ കടിച്ചു. കുപിതനായ കുമാരൻ എന്നെ ശപിച്ചു. പാപിയായ ഞാൻ ജീവിതകാലം

മുഴുവൻ തവളകളെ ചുമന്ന് നടക്കണമെന്നും അവർ അറിഞ്ഞുതന്നാൽ മാത്രം വല്ലതും കഴിക്കണമെന്നുമായിരുന്നു ശാപം.''

പമ്പിന്റെ വാക്കുകൾ കേട്ട് തവളകൾ ആഹ്ലാദത്തോടെ ചുറ്റുംകൂടി. അവർ മത്സരിച്ച് പാമ്പിന്റെ തലയിൽ ചാടിക്കയറി. പാമ്പ് അവരേയും ചുമന്ന് അവിടെയെല്ലാം ഇഴഞ്ഞുനടന്നു. ഈ പതിവ് ദിവസവും തുടർന്നു. ഒരു ദിവസം പാമ്പ് ഇഴയാനാവാത്തത്ര ക്ഷീണം നടിച്ചു. തവള നേതാവ് ക്ഷീണത്തിന് കാരണം തിരക്കിയപ്പോൾ വിശപ്പുകൊണ്ട് താനവശനാണെന്ന് പാമ്പ് മറുപടി നൽകി. പാമ്പിന്റെ വിശപ്പകറ്റാൻ ചെറുതവളകളെ തിന്നാൻ നേതാവ് അനുമതി നൽകി. ഈ തക്കം പാർത്തിരുന്ന പാമ്പ് തവളകളെ ഒന്നൊന്നായി കൊന്നുതിന്നാൻതുടങ്ങി. ഏറ്റവുമൊടുവിൽ നേതാവിനേയും.

ഗുണപാഠം... അവസരം നോക്കി ബുദ്ധി ഉപയോഗിക്കുന്നവനേ നിലനിൽക്കാനാവൂ.

വിധിച്ചതും കിട്ടും

പിശുക്കനായ വ്യാപാരിക്ക് ഒരു മകനുണ്ടായിരുന്നു. മകൻ വളർന്നു വന്നപ്പോൾ അയാൾ അവനെ വിദ്യാലയത്തിൽ ചേർത്തു. അവൻ വലിയ വിലകൊടുത്ത് ഒരു പുസ്തകം വാങ്ങി.'വിധിച്ചതു മാത്രമേ മനുഷ്യന് കിട്ടൂ' എന്നർഥം വരുന്ന ഒരു പദ്യം മാത്രമേ ആ പുസ്തകത്തിലുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അവൻ ആ പദ്യം വളരെ വേഗം ഹൃദിസ്ഥമാക്കി. എന്നാൽ വീട്ടിലെത്തിയതും വ്യാപാരി മകനെ കഠിനമായി ശാസിച്ചു. കേവലം ഒരു പദ്യത്തിനായി വൻതുക മുടക്കിയ മകനെ അയാൾ വീട്ടിൽ വീട്ടിൽ നിന്നും ആട്ടിയിറക്കി. പാവം മകൻ! അവൻ വ്യസനത്തോടെ നാടുവിട്ട് വിദൂരത്തുള്ള പട്ടണത്തിലെത്തിച്ചേർന്നു. കാണുന്നവരോടെല്ലാം 'വിധിച്ചതു കിട്ടും' എന്ന പല്ലവി അവൻ ആവർത്തിച്ചു. അങ്ങനെ കുറഞ്ഞ നാളുകൾക്കുള്ളിൽഅവൻനഗരത്തിൽപ്രസിദ്ധനായി.

വ്യാപാരിയുടെ മകൻ ഒരു രാത്രി രാജകൊട്ടാരത്തിനടുത്തുകൂടി നടക്കുകയായിരുന്നു. പെട്ടെന്നാണ് രാജകുമാരിയുടെ അന്ത:പുരത്തിൽ നിന്ന് ഒരു കയർ നീണ്ടുവരുന്നത് അവൻ കണ്ടത്. അയൽ രാജ്യത്തെ രാജകുമാരനിൽ അനു

രക്തയായ കുമാരി അദ്ദേഹത്തിന് രഹസ്യമായി അന്ത:പുരത്തിൽ പ്രവേശിക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് കയർ കെട്ടിയിറക്കിയത്. എന്നാൽ രാജകുമാരന് എന്തുകൊണ്ടോ അന്നവിടെ എത്താനായില്ല. വ്യാപാരിയുടെ മകൻ പിന്നൊന്നും ആലോചിക്കാതെ കയറിലൂടെ വലിഞ്ഞുകയറി അന്ത:പുരത്തിലെത്തി. ഇരുട്ടായതിനാൽ രാജകുമാരിക്ക് സംശയമൊന്നും തോന്നിയില്ല. തന്റെ കാമുകൻ തന്നെയെന്നുകരുതി അവൾ അവനെ കെട്ടിപ്പുണർന്നു. വ്യാപാരിയുടെ മകൻ അപ്പോഴും പറഞ്ഞു 'വിധിച്ചതു കിട്ടും'. അപ്പോഴാണ് തനിക്ക് ചതി പറ്റിയെന്ന് രാജകുമാരിക്ക് മനസിലായത്. അവൾ ദേഷ്യത്തോടെ അവനെ അന്ത:പുരത്തിൽ നിന്നിറക്കിവിട്ടു. ആൾതാമസമില്ലാത്ത, തകർന്ന ഒരു കെട്ടിടത്തിലാണ് അവൻ എത്തിച്ചേർന്നത്. അവിടെ ദുർന്നടത്തക്കാരിയായ സ്ത്രീയുടെ വരവും പ്രതീക്ഷിച്ച് ഒരു കാവൽക്കാരൻ എത്തിയിരുന്നു. അയാൾ വ്യാപാരിയുടെ മകനെ കണ്ട് പകച്ചു. തന്റെ രഹസ്യം പുറത്താകുമോ എന്ന് ഭയന്ന ഭടൻ അവനെ സമീപിച്ച് പറഞ്ഞു: ''താങ്കൾ ഈ ആളില്ലാത്ത കെട്ടിടത്തിൽ ഒറ്റക്ക് കിടക്കേണ്ട. എന്റെ വീട് ഇതിനടുത്താണ്. അവിടെ പോയി കിടന്നുറങ്ങിക്കോളൂ.''ഭടന് നന്ദി പറഞ്ഞ് അവൻ വീട്ടിലേക്ക് പോയി. ഭടന്റെ വീട്ടിൽ അയാളുടെ മകൾ. അവളാകട്ടെ തന്റെ കാമുകന്റെ വരവും കാത്ത് കിടക്കുകയായിരുന്നു. വ്യാപാരിയുടെ മകൻ വന്ന് അവളുടെ കിടക്കയിൽ കയറിക്കിടന്നു. കാമുകനാണെന്ന ധാരണയിൽ അവൾ അവനെ പുണർന്നു. അപ്പോൾ അവൻ പതിവുപോലെ പറഞ്ഞു. 'വിധിച്ചതു കിട്ടും'. ഇതു കേട്ടപ്പോൾ തനിക്ക് ആളുമാറിയെന്ന് അവൾക്ക് മനസിലായി.അവൾ അവനെശാസിച്ച്പുറത്താക്കി.ദു:ഖിതനായ അവൻ തെവിലൂടെ അലഞ്ഞു നടന്നു. അപ്പോഴാണ് ഒരു വിവാഹ ഘോഷയാത്ര അതിലേ വന്നത്. ധനികനായ വ്യാപാരിയുടെ മകളുടെ വിവാഹ ഘോഷയാത്രയായിരുന്നു അത്. അവൻ അവരോടൊപ്പം ചേർന്നു. അൽപം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവർ കല്യാണ വീട്ടിലെത്തി. അവിടെ സുന്ദരിയായ വധു സർവാഭരണവിഭൂഷിതയായി കല്യാണമണ്ഡപത്തിൽ ഇരുന്നിരുന്നു. പെട്ടെന്നാണ് ഘോഷയാത്രയ്ക്കായി കൊണ്ടുവന്ന ഒരാനയ്ക്ക് മദം പൊട്ടിയത്. അത് ചിന്നം വിളിച്ചുകൊണ്ട് നാലുപാടും ഓടി. ജനങ്ങൾ ഭയന്ന് ചിതറിയോടി. പേടിച്ചുവിറച്ചുനിന്ന നവവധുവിന്റെ കൈപിടിച്ച് വ്യാപാരിയുടെ മകൻ അവളെ രക്ഷിച്ചു. ഇ፦ുകണ്ട് വരൻ വധുവിന്റെ അച്ഛനോട് കയർത്തു.

എന്നാൽ തന്റെ കരം ഗ്രഹിച്ചയാളെ മാത്രമേ വിവാഹം കഴിക്കൂ എന്ന് അവൾ ഉറപ്പിച്ചുപറഞ്ഞു. വ്യാപാരി അവനോട് കാര്യങ്ങൾ തിരക്കി. അവൻ നടന്ന സംഭവങ്ങളെല്ലാം വിശദീകരിച്ചശേഷം ഇതുകൂടി പറഞ്ഞു. ‘‘വിധിച്ചതു കിട്ടും’’. ‘‘നിനക്ക് വിധിച്ചത് എന്റെ മകളാണെന്ന്’’ പറഞ്ഞ് വ്യാപാരി അപ്പോൾത്തന്നെ മകളെ അവന് വിവാഹം കഴിച്ചുകൊടുത്തു. സ്ത്രീധനമായി വൻതുകയും അവന്നൽകി. ഇതറിഞ്ഞ് രാജകുമാരി, ഭടന്റെ മകൾ എന്നിവരും അവന്റെ ഭാര്യമാരായി. കാലക്രമത്തിൽ അവനെ യുവരാജാവാക്കാനും വ്യാപാരി മറന്നില്ല. അവൻ നാട്ടിൽച്ചെന്ന് മാതാപിതാക്കളെ കൂട്ടി കൊട്ടാരത്തിൽ തിരിച്ചെത്തി. ശേഷിച്ച കാലം മൂന്നു ഭാര്യമാരോടും സന്താനങ്ങളോടും കൂടി അവൻ ജീവിച്ചു. അപ്പോഴും തന്റെ പതിവ് പല്ലവി അവൻ മറന്നില്ല. ‘വിധിച്ചതു കിട്ടും’.

ഗുണപാഠം: സമയം അനുകൂലമായാൽ നിസാരന്മാർക്കു പോലും ഉന്നതിയിലെത്താം.